

EN L'EDUCACIÓ VAL MÉS L'AMOR QUE EL TEMOR...

Aquesta manera de diure aplica a l'educació un principi o regla de comportament més general: en totes les coses i en totes les situacions donen més resultats el bon seny i les bones maneres que no l'arrogància i la prepotència. Però l'experiència nos ensenya que si això val en tots els nostres comportaments i en les relacions que tenim amb els altres, siguin persones o animals, la veridicitat de aquest principi és evident si referit a l'educació dels nostres fills.

Argument aquest de viva i gran actualitat, al centre de grans i freqüents debats a tots els nivells, i que, avui més que mai, sintetitza i exprimeix conflictes socials i familiars. Avui se diu que fer el pare o la mare és un "empleo" difícil, també si és un problema associat de sempre a les relacions entre pares i fills.

Segurament avui no és cosa de poc compte, considerat també que a determinar l'educació de un fill concorren tants elements i més numerosos que en passat. Los genitors de avui són més instruïts, tenen l'ajut de recerques i subsidis pedagògics, però tenen també més temptacions i se troben a viure més situacions a risc. Tenen també l'ajut de altres institucions, però no poden delegar a altres l'educació dels fills. Així com no és just deixar els fills davant de la televisió o de altres jocs en manera que estiguin quietes sense donar problemes, perquè tants genitors són presos de altres interessos o també solament del que fer quotidià per tirar endavant la família.

Certament un pare i una mare tenen de saber quí gènere de amor volen donar als propis fills,

perquè la crònica quotidiana nos fa verure qui confusió hi ha i nos presenta formes de amor estranyes i a voltes situacions horribles.

És evident que és fonamental estimar els propis fills, comunicar els bons sentiments, creant un lligam fundat sobre la confiança, alimentat i confirmat amb els bons exemples. Educar els fills és sobretot fer comprendre significats i valors de la vida, amb l'amor, no certament amb les amenaces ni amb la violència, per quant, quan és necessari pot servir també una "culifita", sempre sense exagerar i sense arribar al que succeïva temps enrera quan los minyons preniven cops de tots, a voltes amb raó, sovint però a tort.

Vito Loy